

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Multi cum Herode Ioannem in vinculis tenent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

tiisset autem caput Joannis Baptistæ: satis vidit Rex Judeus se nullareligione jurisiurandi obligatum, nec nisi summo cum scelere consensurum in necem Vici omnium optimi. Tamen ita timet nescio quid à G illæis tum simul discumbentibus, ut illo timore constrictus non aulit denegare quod postulatus est Et hunc diceret fuisse liberum eâ libertate quam unam sancti veram & sanam dicunt? Cave dicas, & Conclude, quod

LIBERIOR igitur sine ulla comparatione & beatior est Ioannes in vinculis, quam Herodes in epulis. Et quis sua se cupiditate sic devinctum esse sine ut quod alioquin bene ageret, tunc non se posse putat, non est ille liber sed servus, & mancipium suæ illius cupiditatis. *Servi sunt Corruptioni*, inquit sanctus Petrus, *quo enim qui superatus est, huius & servus est.* Cui subscribens Coapostolus Paulus, *Nescitis*, inquit, *quoniam cui exhibeti vos servos ad obediendum, servi estis eius cui obeditis, sive peccati ad mortem, sive obedientiæ ad iustitiam?*

2. Pet. 2.

Rom 6.

Hanc illi scilicet doctrinam & disciplinam à Magistro & Domino suo hauserant qui Judæis affirmarat, *Quod omni qui facit peccatum servus est peccati: & solos illos esse vera liberos quos Filius libera verit.*

Ioan. 8.

Quamobrem hanc excute servitutem, & asere te cum gratia in libertatem filiorum Dei. Vide, ne ullo pravo affectu detinearis, neque rerum prosperarum complacentia, neque adversarum displicentia sinas te moveri. Subde hæc animo tuo quasi indigna Christianæ celsitudini. In hoc uno veram libertatem à vera servitute dignosce: *Quasi enim, inquit sanctus Gregorius, Quodam iugo servitutis premunt prospera dum appetuntur: premunt adversa dum formidantur. At si qui semel à dominatione desideriorum temporalium colla mentis excusserit, quadam iam in hac vita libertate perfruitur, dum nullo desiderio felicitatu afficitur, nullo adversitatu terrore coarctatur.*

3. Mor. 23.

IN EADEM EVANGELII VERBA.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Multi cum Herode Joannem in vinculis tenent.

Rom. 3.

RATIO EST, Quia Joannem in vinculis tenent qui, quod ait Apostolus, Veritatem Dei in iniustitia detinent.

Sed multi veritatem Dei in iniustitia detinent.

Ergo multi cum Herode Joannem in vinculis tenent. Quod patet quam sit horrendum & timendum ne ex illis sis.

PRIMA propositio pendet omnino ex interpretatione verborum Apostoli: *Qui veritatem Dei in iniustitia detinent*, & perinde est ac si diceret qui cognitam de Deo ac divinis rebus veritatem in iustè ac malignè suppressunt, ac se dissimulant cognoscere ne teneantur facere quod illa veritate cognoscunt faciendum, & quod sua voluntatis pravitate nolunt facere. Quando enim quibusdam aperte apparet Veritas ut omnino eam negare non possint, sentiunt se stimulari ad valendum

& faciendum quod docet: vel si repugnent & nolint id facere, tunc stimulo conscientie punguntur & cruciantur, quo ut se cruciatu liberent, abscondunt & incarcerant quodammodo veritatem, tenent eam velut captivam ne appareat, ne loquatur, & ne stimulum exciter. Hoc est autem quodammodo cum Herode Joannem in vinculis tenere, quia hæc una erat ratio cur Joannem Herodes vinciret & custodiret in carcere. Nempe Joannes Herodi hanc veritatem proponebat: *Non licet tibi habere uxorem fratris tui.* Quâ veritate cum Herodes se primo sentiret commoveri ad coercendam libidinem libido restitit, & in illa resistentia factus est Herodi stimulus & angor mentis quem ut depelleret, captivavit Joannem, & in Joanne veritatem: ne scilicet importuni essent monitores qui libidinem intente turbarent. *Oâium peperit veritas*, ait sanctus Augustinus. *Non potuit a quo animo tolerari quod homo sanctus monebat,*

Marc. 6

Ser. 10. in novu ser.

quo

qui ubique salutem eorum querebat quos se monebat.

Sic igitur Joannes in vinculis positus propter Veritatem eum sit velut imago quaedam & representatio Veritatis captivatae ab his qui eam nolunt audire, nonne hi quodammodo dici possunt cum Herode Joannem in vinculis retinere?

AT vero, quae est secunda propositio, multi sic Veritatem Dei in injustitia seu in captivitate detinent. Primo id declarat Apostolus de omnibus illis Gentilibus qui, cum Deum ipso naturae lumine cognovissent, non sicut Deum glorificaverunt & coluerunt, sed evanuerunt in suis cogitationibus. Deinde id ostendit etiam in Judaeis, qui cum facile possent nosse Christum Deum, non tamen cognoverunt quia cognoscere noluerunt, excaecavit enim illos malitia eorum. Sic denique haereticis, schismaticis & aliis à fide orthodoxa disjunctis, qui de Christo audiverunt: quin & ipsi Christiani omnes qui vitam & mores Evangelio conformare nolunt, nonne sciunt aut nonne scire possunt veritatem oppositam suo vivendi modo? Et tamen nesciunt, inquire ab eis utrum se errare & peccare putent? negabunt, & audebunt affirmare quod si veritatem scirent, eam sectarentur. Sed ut saepe dicendum erit, ignorantia est affectata,

disimulatur veritas, incarceratur, captivatur. Verba oris eius qui sic loquitur, ait Psaltes, iniquitas & dolus. Noluit intelligere ut bene ageret. Nonne vero hi multi sunt? Nonne pene sic omnes? Nonne tu qui haec audis, audivisti beatos esse pauperes, & miseros divites, beatos esse mites & qui persecutionem patientur: infelices eos contra, quos mundus felices vocat. Tu tamen itane sentis? Itane te beatum potas in paupertate, & in indigentia? Itane te infelicem in tua felicitate credis? At ubi Veritas illa Evangelica quae id enuntiat & praedicat? Detinetur videlicet in injustitia, perperam explicatur, injuste ab unoquoque applicatur alius & non sibi. Iudicium Domino cum habitatoribus terrae, ait Propheta, non est enim Veritas. Quasi diceret, inde iudicabuntur omnes homines quod perinde vivat ac si non esset veritas. Quare detraxisti sermonibus veritatis.

Patec ergo quam Multi sint qui cum Herode Joannem in vinculis teneant, cum multi sint qui Veritatem Dei in injustitia detinent, cujus veritatis defensionem qui suscipiunt sicut representantur in sancto Joanne, sic illam qui captivant, ut dictum est, Herodem habent prototypum quem vita exprimunt, licet ore detestentur. Veritatem requirit Dominus, & retribuatur abundantius faciendis superbiam.

Ps. 35.

Osee 4.

Iob. 6.

Ps. 30.

AD HÆC EVANGELII VERBA.

Beatus qui non fuerit scandalizatus in me. Mat. II.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Sicut scandalizans, ita peccat scandalizatus.

Id est. Sicut qui scandalizat, & avertit alium à bono, vel inducit in malum, male facit: Sic qui scandalizatur & se sinit perverti, tam male agit, & tam graviter peccat.

RATIO EST, Quia idcirco scandalizans peccat quod sit causa peccati alterius.

Sed qui scandalizatur est essentia causa sui, & alterius peccati.

Ergo sicut scandalizans ita & scandalizatus.

Quod quidem fufius pertractatur in libro de ordine, in tertia operis parte, tomo 4. discursu 34. unde hac pauca derivamus.

PRIMA propositio praesupponit scandalum esse activum id est quo vere pervertitur alius, vel verbo, vel facto, sive id joco, sive id serio fiat. *Ambulans recto itinere, inquit Sapiens, & timens Deum, despicitur ab eo qui infanti graditur vin.* Ille despectus,

Prov. 14.

D

ctus,